

[Annelise Gottfredsen]

Den fremtidige eludbygning er et af de mest investeringstunge områder. Denne udbygning gennemføres, som også nævnt i redegørelsen, med udgangspunkt i regeringens aftale med Socialdemokratiet om den fremtidige eludbygning.

Det er vigtigt at have tilstrækkelig og tilstrækkelig billig el til produktion og komfort for befolkningen. Aftalen indebærer også, at der tages stilling til besparelser, hvilket er helt rimeligt og allerede i udførelse i elværkernes regi.

Men der ligger også noget principielt til grund for, i hvilket omfang man skal ønske besparelser. Jeg har før citeret en fremtrædende socialdemokratis, fru Ritt Bjerregaards, opskrift på det nye energibesparende samfund, og jeg vil gerne citere fra et nummer af Elnyt:

»Jeg har så få maskiner som muligt i huset«, siger fru Ritt Bjerregaard. »Tøjet kan vaskes på vaskeri. Vaskemaskinen er ikke den eneste maskine, vi har afskaffet i hjemmet i Odense. Opvaskemaskinen er også taget ud af huset. Den bruger utrolig meget strøm, og så bliver porcelænet heller ikke kønner af en tur i maskinen. Størrelsen af elforbruget er en blanding af at spare, og hvilke elforbrugende ting man prioriterer højt. Man skal bare interessere sig for, hvad man køber af maskinelle ting til huset, så kan der spares meget elektricitet.«

Og jeg vil sige, som jeg gjorde det i november måned: Det er så sødt som i gamle dage i fru Ritt Bjerregaards lille dukkehjem.

Selvfølger kan der spares meget, men den hjælp, man kan få af moderne ting og maskiner, tror jeg nok det moderne menneske ønsker sig, og jeg vil da gerne spørge hr. Poul Nielson, om han indestår for de udtalelser om de nye, moderne hjem, som fru Ritt Bjerregaard har givet udtryk for.

Derfor er vi heller ikke indstillet på moratorier – og det kan jeg da tage nu, selv om vi senere skal diskutere spørgsmålet om forbud mod eltillslutning. Vi er ikke interesserede i forbud; vi finder, at dette vil være en asocial og urimelig lovgivning. Vi har verdens mest restriktive varmeplanlov, og vi ønsker ikke at udvide disse forbud og påbud, som jeg ikke ved om lå i hr. Poul Nielsons udtalelser om den større tilslutning til gas og kraftvarme. Jeg ved ikke, om det skulle forstås som et ønske om tvangstilslutning, men det vil jeg så spørge om nu.

Decentrale kraftvarmeværker vil, fuldt gennemført, betyde en investering på omkring 5 mia. kr., med kun 5 pct.s forøgelse af elkapaciteten. Jeg er enig i forsøgs- og demonstrationsprogrammet, men det må nøje sikres, at man ikke inden for dette område anvender midler, der kan udnyttes bedre andre steder. Vi må også forudse, at programmet vil medføre en prisforhøjelse.

De samme synspunkter, som jeg har gjort gældende her, kan man anvende over for vedvarende energi, selv om der jo også er miljøhensyn at varetage. Det er meget muligt, at man kan varetage disse hensyn langt bedre på anden måde og opnå bedre miljø for færre penge.

Jeg er derfor glad for, at ministeren udtaler, at der er nedsat et udvalg, der skal belyse afgiftssystemets virkning for varmeudgifterne for forskellige forbrugergrupper. Jeg håber, at det herunder vil blive muligt at få belyst nogle af de spørgsmål, jeg har peget på, og jeg er glad for, at hr. Poul Nielson selv nævner dette udvalg.

I andet afsnit af redegørelsen vedrørende Dansk Olie og Naturgas omtaler ministeren mulighederne for en yderligere naturgasafsætning i de mængder, der indgår i den eksisterende kontrakt mellem DUC og Dangas. Vi er selv meget opmærksomme på disse gasforhandlinger, og naturligvis er det væsentligt at tage stilling til, om og i hvilket omfang man måske forhindrer et dansk salg ved, at man slipper fremmed gas ind i landet.

Jeg synes da også, det er interessante overvejelser, der foregår om mulighederne for at bruge naturgas på store kraftvarmeværker; en teknologi med stærkere vægt på elproduktion og dermed mindre spildvarme vil netop være interessant for de store kraftvarmeværker, såfremt gasprisen bliver konkurrencedygtig. Og så øgede eksportmuligheder for naturgas nødvendiggør køb af yderligere gas.

Vi må sige til hr. Poul Nielson, at vi ikke ønsker DONG som parthaver i DUC på nogen måde, og der er i dag heller ikke sandsynlighed for, at det kan blive tilfældet.

Nu skal vi jo ikke tage munden for fuld. De svimlende muligheder for naturgas, som nogle dagblade har svunget sig op til at forudsige, minder lidt for meget om historien om konen med æggene. Men dersom blot nogle af de forøgede afsætningsmuligheder viser sig at holde stik, vil der blive brug for indkøb af mere natur-